

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 29 stycznia 2026 r.,
w sprawie **P. M. i P. P.** ,
oskarżonych o popełnienie czynu z art. 281 k.k. i in.,
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Rzeszowie
z dnia 26 listopada 2025 r., sygn. akt II K 424/25,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Do referatu pana sędziego Sądu Rejonowego w Rzeszowie P.W. wpłynęła sprawa oskarżonych P. M. i P. P. . Sąd Rejonowy w Rzeszowie zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu Sądowi równorzędnemu, wskazując, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej, albowiem w sprawie ujawniły się okoliczności mogące wpływać na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Należy do nich odgórnie dokonywany przydział spraw sędziemu referentowi wyłącznie z zakresu prawa karnego wykluczając go z wykonywania czynności orzeczniczych z zakresu należącego do kręgu spraw

przewidzianych dla odpowiedniego wydziału jakim jest Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych V Wydziału Gospodarczego. Zdaniem Sądu właściwego miejscowo taka tendencja nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości, a tym samym uzasadnia wyjęcie sprawy spod jego kompetencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu terytorialnie właściwego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Możliwość skorzystania z tak zwanej właściwości z delegacji określonej w art. 37 k.p.k. możliwa jest tylko w razie zaistnienia okoliczności dających podstawę do twierdzenia, że w odbiorze powszechnym powstaną wątpliwości, co do zdolności sądu właściwego do rozpoznania konkretnej sprawy w sposób bezstronny. Do tego kręgu nie należała sprawa P. M. i P. P. , albowiem nie wykazano przesłanek uzasadniających stwierdzenie, że w tej konkretnej sprawie, procedowanie Sądu Rejonowego w Rzeszowie miałyby godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości. Rzecz w tym, że przyczyn do wyłączenia sądu jako organu wymiaru sprawiedliwości właściwego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy nie definiował sam fakt przydziału spraw sędziemu. Argument, że jest on przeprowadzany według z góry ustalonych kategorii spraw i zakłada, że istnieją przesłanki do wykonywania czynności orzeczniczych z zakresu prawa karnego przez danego sędziego, który *notabene* figuruje w zespole sędziów II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Rzeszowie, nie może prowadzić do uznania, że w sprawie nr II K 424/25 spełnione zostały przesłanki przekazania sprawy innemu sądowi na podstawie art. 37 k.p.k.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań, postanowiono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

